

För dig som arbetar med gravvårdssäkerhet på kyrkogård/begravningsplats

Instruktion för provning av gravvårdar

höjd 0,3-1,5 m respektive högre än 1,5 m

CGK Centrala Gravvårdskommittén 2026

Riktlinjer och arbetsformer för Centrala gravvårdskommitténs verksamhet

Centrala gravvårdskommittén (CGK) informerar och arrangerar utbildning för Sveriges begravningshuvudmän och andra verksamma i branschen. Syftet är att främja god gravkultur och säkra gravanordningar.

Kommittén

- verkar för och vidareutvecklar god gravkultur
- stödjer lokala traditioner inom kyrkogårdskulturen
- arbetar för bevarande eller återanvändande av kulturhistoriskt värdefulla gravanordningar och miljöer inom begravningsplatsen
- främjar utvecklingen av gravvårdsdesign, miljö och bestämmelser
- ger rekommendationer och riktlinjer avseende service och underhåll av äldre gravvårdar,
- utarbetar och rekommenderar monterings- och kontrollsystem för gravvårdar
- informerar om gravvårdar och dess miljö.

För att förverkliga CGK:s ändamål och uppgifter ska kommittén

- underlätta kontakter mellan leverantörer, kunder och huvudmän vid leverans av gravanordning
- vara rådgivande organ
- uppdatera anvisningar för säker montering och provning av gravanordningar
- ta fram informationsmaterial och utbildningsmaterial
- ordna utbildningar och seminarier.

Centrala gravvårdskommittén är ett ideellt samarbetsorgan, som bildades 1966, mellan Svenska kyrkans arbetsgivarorganisation, Sveriges kyrkogårds- och krematorieförbund, Föreningen Sveriges Kyrkogårdschefer och Gravvårdsfirmornas Riksorganisation/Sveriges stenindustriförbund. Varje organisation svarar för sina kostnader.

Adress

CGK, c/o SKKF

Box 19071, 104 32 Stockholm

Om begreppet gravvård

I denna skrift används genomgående ordet gravvård. Det i begravningslagen använda uttrycket gravanordning är det rätta och officiella men uttrycket har en alltför vid innebörd för det här sammanhanget och är dessutom tyngre språkligt sett.

Det ursprungliga dokumentet har utarbetats av professor Kurt Johansson och fil.lic. Ann-Britt Sörensen, 2012. Denna utgåva, daterad 2026, utgör en uppdatering och redigering av utgåva 2019-2022.

Omslagsfoto: Mattias Elofsson

1. Inledning

Instabila och fallande gravvårdar är dels en arbetsmiljörisk för personal på kyrkogården och en säkerhetsfråga för besökare. De kan även skada olika former av utsmyckning på kyrkogården. Kraven på stabilitet bör vara rimliga, men måste tillgodose tillräcklig säkerhet för att inte orsaka olyckor.

Del 1 av denna instruktion gäller för gravvårdar som är högre än 0,3 m och lägre än 1,5 m (totalt över mark). Gravvårdar som är lägre än 0,3 m anses inte utgöra någon risk för att falla.

För gravvårdar som är högre än 1,5 m behövs individuell inspektion och provning av stabiliteten. Gravvårdar av ex. kalksten och sandsten kan vara sköra och det bör i varje enskilt fall övervägas om de kan utsättas för provningen utan att riskera att de går sönder. Kontrollen görs vart femte år. Läs mer om detta i avsnitt 4. *Monterade gravvårdar högre än 1,5 meter.*

2. En gravvårds olika delar

Gravvård

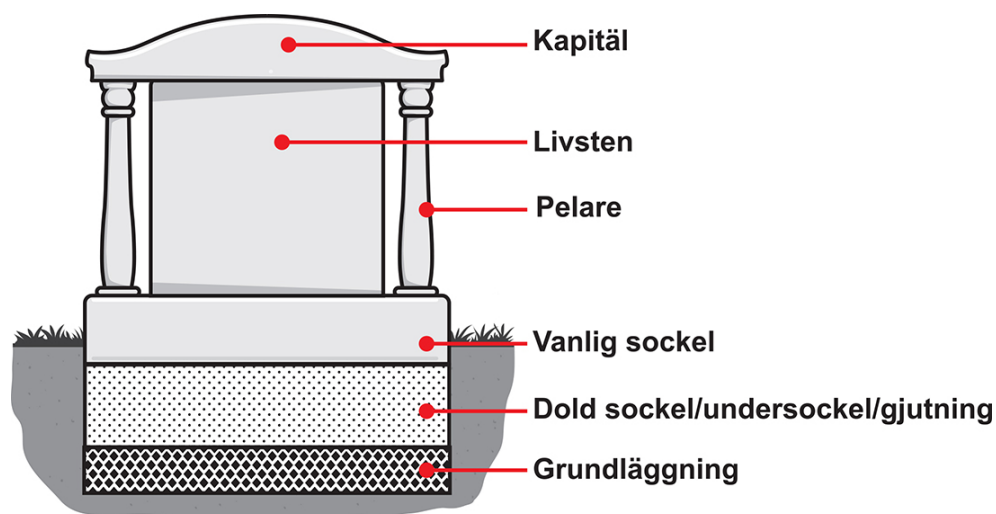
Med begreppet gravvård avses i detta dokument hela arrangemanget bestående av livsten, eventuella sidostenar, kapital/överliggare, pelare, sockel samt undersockel, dold sockel, gjutning och grundläggning som kan vara gjuten eller en prefabricerad monteringskonstruktion.

Gravsten

Vid preciseringar används benämningen gravsten och avser då livsten och/eller sidostenar, pelare samt kapital/överliggare.

Fundament

Med fundament avses synlig sockel, dold sockel, undersockel, grundläggning, gjutning eller monteringskonstruktion.

Figur 1. En gravvårds olika delar.

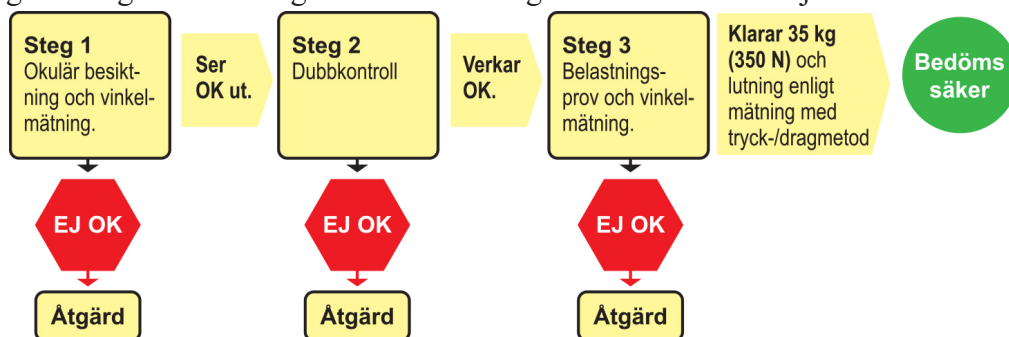
3. Monterade gravvårdar med höjd 0,3–1,5 meter

Det föreligger en säkerhetsrisk vid detta arbete varför det alltid ska utföras av två personer med tillräckliga kunskaper och utsedda av arbetsgivaren.

Instruktionen avser endast kontroll av monterade gravvårdar. Typkonstruktioner eller produkter ska provas enligt Centrala gravvårdskommitténs skrift *Montering och provning av gravvårdar – för entreprenörer och privatpersoner*.

3.1 Följ schema vid kontroll och bedömning

Kontroll och bedömning av stabiliteten för gravvårdar av sten 0,3–1,5 m hög görs enligt schema i figur 2. De olika stegen beskrivs i den följande texten.

Figur 2. Sammanfattning av kontroll- och bedömningsprocessen. Om gravvården består av en hel sten, utan sockel och fundament och delen under jord är ca 30 procent av stenens totala höjd över mark, finns inga dubbar. Då går stenen direkt till belastningsprov. Samma sak kan gälla för sten med dold sockel med fundament som är 30 procent av höjden och som förefaller vara förankrad.

3.2 Åtgärd för gravvård som bedöms instabil

En gravvård som bedöms instabil ska åtgärdas på lämpligt sätt, genom

- notering i protokoll
- stöttning eller nedläggning av gravvården
- eventuell avspärning av gravplatsen.

Vid stöttning av gravvårdar, eller då de läggs ner, ska den estetiska och kulturhistoriska aspekten beaktas. Även lokala gravvårdsföreskrifter ska beaktas. Således ska gravvårdar som läggs ner, vila antingen mot sockeln med en tråkloss emellan, eller direkt på exempelvis en i storlek passande tråkloss. Mellan tråkloss och sten ska ex. byggplast placeras för att förhindra missfärgning.

Gravvården ska ligga med texten uppåt och så att den om möjligt ligger med texten i samma riktning som i gravvårdens ursprungliga position. Den ska heller inte vila på eventuella växter. Man bör sträva efter att detta är en temporär åtgärd och att gravvården ska säkras och återgå till sin ursprungliga position.

Om fara föreligger ska åtgärd vidtas. Först därefter ska innehavaren underrättas.

3.2.1 Steg 1. Okulär besiktning och bedömning av gravvårdens lutning

Observera att livstenen ska vara monterad på sockel med dubbar så att den kan lyftas av. Gravvården ska således kunna röra sig något på sockeln. Det är alltså inget fel att gravvården är något rörlig, utan helt nödvändigt. Givetvis får denna rörelse inte överskrida det angivna gradtalet för gravvården enligt tabellerna 1 och 2 på sidorna 6 och 7. Kontroll av stabiliteten ska göras skonsamt. Om gravvården ruckas alltför hårt kan anläggningsytan och dubbhål skadas.

Börja med en okulär besiktning. Gravvårdar som bedöms stå stabilt noteras i ett protokoll/en blankett för dubbkontroll och belastningsprov.

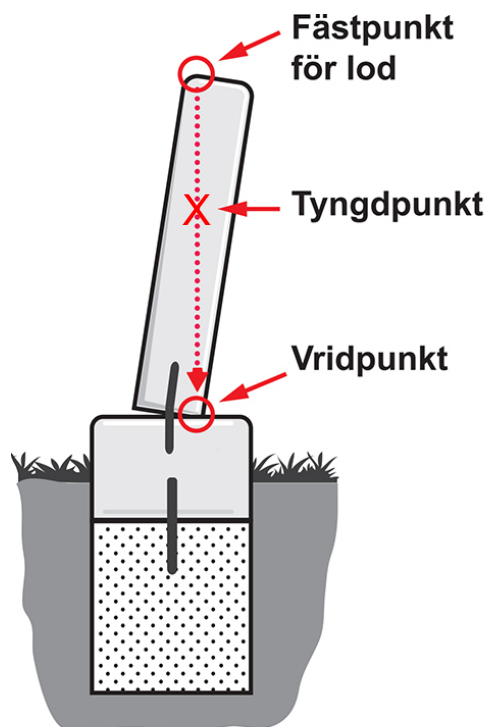
GRAVVÅRD SOM ÄR UPPEMBART INSTABIL

Om gravvården, vid okulär besiktning, är uppenbart instabil och verkar utgöra en fallrisk, ska den noteras för åtgärd, vilket ska göras snarast, se ovan. Kom ihåg att notera vinkeln på lutningen.

GRAVVÅRDENS LUTNING

Fall 1. Gravvården lutar i förhållande till sockeln (figur 3).

En gravvård är instabil och osäker om den lutar så att tyngdpunkten ligger utanför gravvårdens vridpunkt, se figur 3 nedan. Om så är fallet, ska den noteras för åtgärd. Lutningen kan kontrolleras med ett lod men då får man ingen information om lutningen i grader. Bättre än att använda lod är att ange stabilitetsgränsen i grader. Vinkeln mäts då med vinkelindikator. Uträknade "tillåtna grader" för några olika stenhöjder och stentjocklekar finns avrundade i tabell 1 på sidan 6.

Figur 3. Gravvården lutar i förhållande till sockeln. Här visas mätning med lod på gravvårdens kantsida.

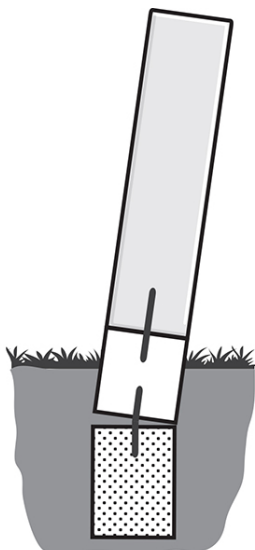
Tabell 1. Max tillåtna lutningsvinklar avseende fall 1, figur 3.

Höjd livsten max mm	Tillåten vinkel för 100 mm tjocka gravvårdar, grader vid mätning med lod	Tillåten vinkel för 200 mm tjocka gravvårdar, grader vid mätning med lod
1500	3,81	7,59
1450	3,95	7,85
1400	4,09	8,13
1350	4,24	8,43
1300	4,40	8,75
1250	4,57	9,09
1200	4,76	9,46
1150	4,97	9,87
1100	5,19	10,30
1050	5,44	10,78
1000	5,71	11,31
950	6,01	11,89
900	6,34	12,53
850	6,71	13,24
800	7,13	14,04
750	7,59	14,93
700	8,13	15,95
650	8,75	17,10
600	9,46	18,53
550	10,30	19,98
450	12,53	23,96
350	15,95	29,74
300	18,43	33,69

Exakta tillåtna grader för stabilitet uträknade enligt formeln. Gradvärden ur den trigonometriska funktionen för vinkeln som tangens för gravstenens tjocklek dividerat med dess höjd över sockelns ovanyta. Värdena i tabellen är avrundade.

Fall 2. Livstenen är ordenligt fastdubbad i stensockeln, men denna är otillräckligt förankrad i undersockel eller gjutning (figur 4)

Tabell 2. Max tillåtna lutningsvinklar avseende fall 2.

Höjd över mark	Tillåten lutning i grader
Max 1500 mm	5,78
Max 1200 mm	7,12
Max 900 mm	9,27
Max 700 mm	11,59
Max 600 mm	13,24
Max 500 mm	15,42
Max 400 mm	18,43
Max 300 mm	22,83

Figur 4. Förutsättningar: Sockeln är nedgrävd till hälften och 160 mm bred, 160 mm djup och livstenens tjocklek är 100 mm.

Värdena i tabell 2 är avrundade värden till två decimaler. För gravvårdar eller socklar med andra mått måste gradtalet anpassas.

Tyngdpunktslokaliseringen kan bli svårare om stensockeln ska räknas in. Vridpunkten blir då den punkt där stensockeln står på undersockeln respektive gjutningen.

För fall 2 måste vinkelindikator/mätare användas och då gäller gradtalen i tabell 2 för några olika stenhöjder. Värdena i tabell 2 är avrundade värden från kombinerade geometriska och matematiska formler.

Tabell 3. Livsten med dold sockel monteras direkt på gjutet fundament eller på prefabricerad sockel eller konstruktion.

Vårdens höjd över mark (mm)	Dubbdiameter (mm)	Max kvm per vård med 2 dubb	Håldiameter i livstenen (mm)
- 70	14	0,90	16 - 18
701 - 1200	14	0,54	16 - 18
701 - 1000	16	0,90	18 - 20
1001 - 1200	18	0,90	20 - 22
1201 - 1500	18	0,54	20 - 22
1201 - 1500	20	1,50	22 - 24
Högre stenar kräver individuell bedömning.			

Dubb- och hål	Längd
Dubbens längd i livstenen	> 70 m
Dubbens längd i fundamentet	> 70 m
Total längd	> 140 m

Dubbarna ska vara av rostfritt stål med lägst kvalitet enligt SS-EN 14301.

3.2.2. Steg 2. Dubbkontroll

En säker gravvård ska i normalfallet vara förankrad med två dubbar, dimension enligt tabell 3. Kontrollera så att den verkligen har det. Bara en dubb räcker vanligtvis inte. I undantagsfall, om säkerheten kan garanteras kan en dubb accepteras.

Om det inte går att se några dubbar, känn efter exempelvis med ett bågfilmsblad i den smala springan mellan sockel och sten, se figur 5. Om gravvården står fast så att bladet inte kan föras in, lirkas den försiktigt loss, eventuellt användes tunna tråkilar att lossa med så att bågfilmsbladet kan föras in. Observera att anordningens alla delar ska vara dubbade, till exempel om det finns ett kapital.

Om gravvård består av en hel sten, utan sockel och fundament, och där underdelen är 30 procent av stenens totala höjd över mark, finns givetvis inga dubbar.

Gravvården går då direkt till belastningsprov. Samma sak kan gälla för sten med dold sockel med fundament som motsvarar 30 procent av höjden och som förefaller vara förankrad.

Notera i protokoll

- om det inte finns dubbar, notera gravvården för åtgärd.
- om det endast finns en dubb, notera ev. behov för åtgärd.

Finns två dubbar kan detta vara tillräckligt, men gravvården ska ändå kontrolleras med belastningsprov, se 3.2.3 Steg 3. *Belastningsprov och vinkelmätning*.

Det skulle föra alldeles för långt att lyfta av gravvården för att kontrollera dubbarnas kvalitet, därför får belastningsprovet avgöra dubbarnas kvalitet.

Observera att gravvården bör inte vara limmad på sockel. Historiskt har det förekommit att stenar limmats och det kan fortfarande förekomma. Om dubbar saknas och gravvården hålls fast endast med lim kan limmet efter några år förlora förmågan att hålla fast gravvården. Limning på sockel är en potentiell olycksfallsrisk och omöjliggör kontroll av dubb. Gravvården måste därmed kontrolleras med tätare intervall men kan ej underkännas på grund av limningen.

Figur 5. *Kontroll av antalet dubbar med bågfilmsblad.*

3.2.3 Steg 3. *Belastningsprov och vinkelmätning*

Syftet med belastningsprovet är att visa att gravvården är tillräckligt stabil för att få stå kvar utan åtgärd. Provet går inte ut på att välta stenen. För säkerhets skull kan man skydda stenen från att slås sönder vid ett eventuellt fall, genom att framför stenen lägga en "fender".

Belastningsprovet innebär att gravvården utsätts för viss statisk kraft. En säker gravvård ska stå emot minst 35 kg (350 N), från såväl fram- som baksida utan att luta mer än det som anges i avsnitt 3.2 ovan. Det finns olika metoder att mäta detta med. Det gemensamma kravet är att gravvården ska klara belastningen 35 kg (350 N). Lutningen mäts på belastad gravvård. Efter belastningen ska gravvården återgå till lodrätt läge eller den lutning den hade före provet.

Belastningsprovet, oavsett metod, får inte ske genom ryck utan genom att belastningen ökas jämnt och kontinuerligt.

Provet görs både från gravvårdens fram- och baksida. Går det inte att göra dragprovet från gravvårdens baksida, görs belastningsprovet från framsidan med ett tryck- och ett dragtest. Klarar inte gravvården belastningsprovet, noteras den för åtgärd. Består gravvården av flera delar ska varje del belastas.

ENKEL METOD, ENDAST DRAGTEST

Kraften mäts med fjädervåg och stroppslinga runt stenens översta del, figur 6 nedan. Stroppslingan ska vara $1\frac{1}{2}$ gånger så lång som gravvården är hög (av säkerhetsskäl) och läggas runt stenen cirka 5–10 cm från överkanten.

Fjädervågen kan vara av enkel typ, exempelvis bagagevåg, som ska klara minst 35 kg (350 N), se figur 7.

***Figur 6.** Belastningstest med fjädervåg, lyftstroppslinga och fender, här i form av bildäck.*

***Figur 7.** Exempel på fjädervåg. Denna går till max 75 kg (750 N).*

MÄTNING GENOM TRYCK-/DRAGMETOD

Det kan vara svårt att med metoden ovan prova gravvårdens stabilitet från dess baksida på grund av rygghäckar, andra gravvårdar som står ”rygg mot rygg” etc. En mera utvecklad fjädervåg löser detta. Med ett sådant instrument görs både ett drag- och ett tryckprov från gravvårdens framsida. På så sätt mäts stabiliteten i båda riktningarna. Dragprovet görs alltid med en stroppslinga som fästs i instrumentets krok. Tryckprovet görs genom att man sätter instrumentets platta mot gravvården och därefter trycker upp till 35 kg (350 N).

Således görs hela mätningen från gravvårdens framsida, figur 10. Med denna utrustning går det också att använda tryckfunktionen från båda sidor av gravvården för att mäta stabiliteten, då utgår dragtestet. Även med denna metod gäller att stenen ska stå emot 35 kg (350 N), såväl vid tryck- som vid dragprov.

Figur 8.
Gravstensinstrument. Till vänster FA-500 G.

Figur 9. *Till vänster Sauturs instrument komplett i väska och med handledning på svenska.*

Figur 10. Mätning med tryck-/draginstrumentet. Här med tryck mot en hög respektive en låg gravvård.

HÅLLFASTHETSKRAV MELLAN STENSOCKEL OCH LIVSTEN, RESPEKTIVE STENSOCKEL OCH FUNDAMENT

Vid belastningsprovet får gravvården luta maximalt enligt värdena i tabellerna 1 och 2 på sidorna 6 och 7. För gravvård som består av flera delar ska varje del klara testlasten 35 kg (350 N).

Om lutning har uppstått mäts denna med vinkelindikator. Klarar inte gravvården belastningen och lutningen överskrider värdena i tabell 1 eller 2 så ska gravvården markeras för åtgärd.

HÅLLFASTHETSKRAV HOS FUNDAMENT

Konstruktionen under mark ska vara så stabil att livstenen klarar belastningsprovet och inte lutar mer än värdena i tabell 2. Se fall 2, sidan 7.

Om gravvården inte klarar belastningsprovet, kontrollera konstruktionens djup under mark och hur den är utförd. Markera att gravvården måste åtgärdas.

GRAVVÅRD SOM BESTÅR AV FLERA DELAR

Gravvårdens hela konstruktion ska klara belastningsprovet.

Provet ska utföras vid "normal" väderlek, det vill säga inte vid tjäle, tjällossning, extremt vått eller extremt torrt väder.

3.3 Krav för säker gravvård

För att en gravvård ska stå stabilt och utan fallrisk, ska den

- inte luta mer än ett visst antal grader, se tabellerna på sidorna 6–7.
- tåla 35 kg (350 N) provningskraft utan att luta mer än vad som anges i tabellerna på sidorna 6–7.
- ha minst två dubbar av tillräckligt uthållig hållfasthet och med anpassning till hålen i stenen och sockeln. Vården ska kunna lyftas av.

Om gravvården består av flera delar, ska samliga delar vara dubbade och tåla testlasten.

3.4 Exempel på digitala vinkelindikatorer

Figur 11. Enkla och lättanvända digitala vinkelindikatorer/mätare.

Figur 12. Kontroll av lutning med vinkelindikatorer.

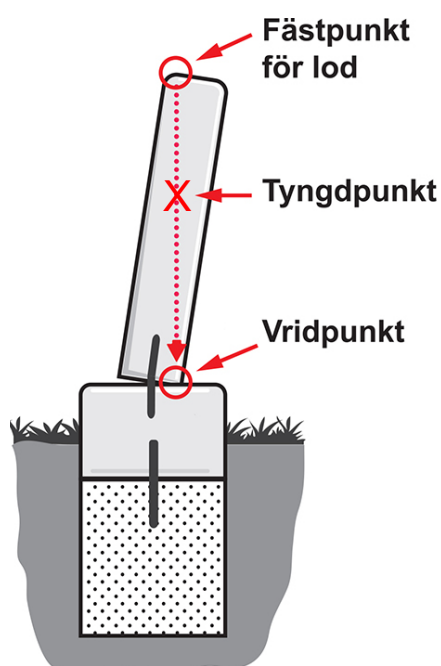
4. Monterade gravvårdar högre än 1,5 meter

För gravvårdar av natursten som är högre än 1,5 m finns inga standardiserade anvisningar, då dessa gravvårdars utförande varierar stort. De kan bestå av flera olika delar och det kan vara osäkert om dessa är fast monterade i varandra. De kan ha olika stor bas och helt olika tjocklekar. De kan också vara endast nedgrävda i marken.

Detta gör det omöjligt att ge en standardiserad anvisning, men detta avsnitt ger en fingervisning om hur dessa gravvårdars stabilitet kan kontrolleras. I grund och botten ska en vanlig riskanalys utföras.

Figur 13. Gravvårdar högre än 1,5 meter ser olika ut och kan bestå av flera delar.

4.1 Vilka gravvårdar ska kontrolleras?

Alla gravanordningar ska genomgå kontroll. Samma grundprincip som för gravvårdar mellan 0,3 m och 1,5 m gäller.

Alla ska tåla 35 kg (350 N) tryck vid ca 1,5 m höjd. De får heller inte luta så mycket att tyngdpunkten ligger utanför vridpunkten.

Figur 14. Tyngdpunkt och vridpunkt på en gravvårds sida. Gravvårdens tyngdpunkt får inte luta över vridpunkten.

4.2 Hur ska stora gravvårdar kontrolleras?

Okulär besiktning bör inte vara några problem, tillvägagångssättet är detsamma som beskrivs för 0,3–1,5 m höga gravvårdar. Se avsnitt 3, sidan 4.

Dubbkontroll kan vara svårt, se vidare nedan.

Belastningsprov och vinkelmätning. Om det alls går att utföra dessa moment, uppmanas till försiktighet. Om gravvården är stor och man provtrycker den med 35 kg (350 N) måste man vara extra försiktig eftersom konsekvensen av att välta en stor gravvård kan bli omfattande.

Dokumentera, på samma sätt som beskrivs för 0,3–1,5 m höga gravvårdar. Fotografera och anteckna bedömningarna.

4.3 Råd vid dubbkontroll

4.3.1 Gravvårdens konstruktion

Består gravvården av flera delar kan de kanske lyftas ned separat för kontroll av dubbing. Om det inte går att konstatera hur delarna är hopmonterade, limmade eller dubbade och så vidare, måste man vara extra försiktig vid användning av maskiner vid lyft. Om gravvården är limmonterad och man använder maskin för att lyfta kan stenen/delen genom lyftkraften laddas som en katapult och när limmet släpper slungas stenen/delen iväg.

Om gravvården går att rubba måste man säkra den innan man ger sig på att titta/känna efter dubbar. Om man kan rubba gravvården/delen är träkilar ett mycket bra sätt att skapa en springa där man kan titta och känna efter dubbar. Använd ficklampa och till exempel bågfilmsblad. Man ska alltid kila upp en gravvård så att den blir så rak som möjligt eftersom den då står stabilare.

Gravvårdar som består av flera delar, till exempel pelare, urnor och kapitäl, måste man vara extra försiktig med. Jobba efter principen uppifrån och ned.

Vissa gravvårdar är så stora att det inte går att rubba dem med handkraft. Även dessa kan vara limmonterade.

Går det inte kontrollera dubbarna måste man vara uppmärksam på gravvårdens lutning. Anteckna i protokoll att håll uppsikt över gravvården för att se om den ändras över tid. En sådan gravvård bör kontrolleras minst en gång om året. Mät då gravvårdens eventuella lutning med vinkelmätare och dokumentera resultatet.

4.3.2 Gravvårdens placering

Vissa gravvårdar kan behöva lyftas ned med maskin när dubbningen ska kontrolleras. Beslut om detta kan variera från gravvård till gravvård:

- Står den i ett område där den riskerar att köras på av till exempel åkgräsklippare, traktor eller liknande?
- Står den vid mur så att man kan nå den högre upp än 1,5 m och ifrån den höjden utöva tryck? Även då ska den klara 35 kg (350 N) tryck från 1,5 m upp från murens kant (där man kan stå). Hävstångseffekten har betydelse.
- Är den inbjudande att klättra på?

4.3.3 Gravvårdens tjocklek

Gravvårdens egentyngd ger stabilitet men kräver en större basyta som den står på. Smala höga gravvårdar är farligare än tjocka höga gravvårdar.

4.4 Råd vid vinkelmätning och belastningsprov

Är man osäker på om gravvården klarar belastningsprovet måste man säkerställa att den inte välter åt något håll när man gör tryckprovet. Detta för att skydda personen som ska utföra belastningsprovet. Om man är osäker kan man försöka komma åt stenen med traktor och säkra stenen i traktorn. Tänk då på att säkra stenen åt båda håll.

4.4.1 Gravvårdar i flera delar

Gravvårdar som består av flera delar, till exempel pelare och kapital, kräver extra försiktighet. Jobba efter principen uppifrån och ned. Var väldigt försiktig!

Figur 15. En hög gravvård som består av olika lutande delar. Är urnan fast monterad? Lutningen är så stor, redan vid okulär besiktning, att ommontering måste göras. I väntan på den bör gravplatsen av säkerhetsskäl spärras av.

5. Övrigt att uppmärksamma

5.5.1 Vid gravgrävning

Vid gravgrävning kan det finnas risk för att grävaggregatet knuffar till gravvården. Med maskin kan vi ju välta alla gravvårdar. Vid behov kan gravvården tillfälligt flyttas undan.

Efter gravsättning blir marken underminerad och snabba förändringar kan ske. Var uppmärksam efter gravgrävning i närheten av stora stenar, i synnerhet om dubbningsen inte gått att kontrollera.

Vinkelmät och dokumentera för att se om stenen ändrar läge över tid.

5.5.2 Vid större träd

Om större träd finns i den höga gravanordningens närhet, var då uppmärksam på att trädets rötter kan påverka gravanordningens stabilitet. Om ett större träd i gravanordningens omedelbara närhet tas bort, kan detta orsaka instabilitet hos gravanordningen, såväl omedelbart som efterhand i takt med att kvarvarande rötter skruppnar.

5.5.3 En gravvård är någons egendom

En gravvård är antingen privat egendom eller församlingens/pastoratets egendom. Skadas den vid säkerhetskontrollen kan kostnaderna bli stora för kyrkogårdsförvaltningen. Var därför mycket försiktiga och varsamma när ni testar gravvårdar.

Bedöms gravvården vara osäker?

- Följ samma rutiner som gäller för osäkra gravvårdar som är 0,3–1,5 meter höga.
- Kontakta gravrättsinnehavaren.
- Om ingen gravrättsinnehavare finns gör en kulturhistorisk bedömning av gravvården.
- Stötta eller lägg ner gravvården.
- Spärra eventuellt av området.

**Arbeta alltid
två och två!**

